

Bullerbyn

Hej jag heter Kerstin, kommer från Bullerbyn... byn där allt var så roligt förr, när brorsan, Olle och hans kompisar var där Olle, Lasse, Bosse, Anna och Britta, alla var de där. Alla lekte med mej som liten nu finns ingen kvar. Bara våra gamla föräldrar, jag får ta hand om inte bara de som är mina utan de andras med.

De kommer hem, 2 ggr om året, då är det liv i luckan så försvinner de, lika hastigt som de kom. Men de är inte roliga längre i alla fall, de sitter mest i bersån och röker om dagarna, tjejerna i alla fall och de har blivit fler. De liksom belägrar hela byn med sina fruar och män, talar om gamla tider och om vilket "tur jag har" som får bo kvar i denna jävla gamla by...

Byskolan blev nedlagd när de växt upp, jag fick ensam åka till samhället varje dag för att gå i skolan, där var jag ensam från byn, inga roliga upptåg med de andra, för de andra fanns inte...

Så ensam från busshållplatsen efter att ha åkt i en äcklig skolbuss som stinker av gammalt snus, det är vad de kallar för "tur jag har". Grabbarna åker ut och fiskar, badar och lever om när de är här, eller anglar på vintern, åker skridskor och lever livet.

Om ni läst om hur underbart livet i Bullerbyn så fundera över hur ett sladdbarn i en liten by hamnar i kläm, jag har sett allt de lyckliga men på ett par år försvann alla, nu är det mer "byn som dog" utom... 2 ggr om året... snart ska de väl ha barn med, de där "roliga bullerbybarnen", man kan ju bara gissa vem de vill ha som barnvakt, de talade senast om att de skulle åka till Mallorca nästa sommar....

Det är bakläxan från Bullerbyn... inga roliga upptåg, för det är inte så roligt ensam, och det är garanterat inget buller...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LassO med Poeter.se id #18104 innehar upphovsrätten